

Сичко чисто ся принеси —
Какво да ся кажи?
Тъзъ селяни бѣхъ чисти
Палави, работни —
Прѣмвахъ честни гости,
Бѣхъ и имотни.

XVIII.

Една сутрѣнь предъ обѣда
Слънце-то трѣпѣше,
Реда бѣше ся повторилъ
Ястѣе ся готвяше.
Дядо Димо пакъ ще носи:
Реда ся повторилъ
А пѣкъ Дешка съсъ булѣхъ си
Тихо си говори:
„Тъзъ сутрѣнь ми е тъжно,
„А и сама незнайхъ;
„Защо сичко ми й омразно,
„И немогъ ти каза!...
„Цѣлѣхъ нощъ съсъ сънувала
„Страшно и умразно;
„С' черно куче съсъ ся била:
„Запѣнино и бѣсно!..
„И Ненча съсъ, ужъ, видѣла,
„Хоро съсъ играла;
„Смѣсни китки съсъ кичила
„И Ненчу съсъ ся смѣла.
„Той бѣ облеченъ съсъ червено,
„Хубавъ и нагизденъ:
„С' бѣло платно бѣ припасанъ
„И с' киткѣхъ накиченъ
„Азъ му дадохъ смѣсенѣхъ киткѣхъ —
„Зе-ли ихъ, не зе-ли?
„Само помня, че ся усмихна,
„А зѣби му бѣли.
„Дребни бѣли, нарядени,
„Кѣто дребенъ бисиръ,